EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.9.2010
KOM(2010) 471 endelig

2010/0252 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om indførelse af et radiofrekvenspolitikprogram

{SEK(2010) 1034}
{SEK(2010) 1035}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

- **Begrundelse og formål**

I artikel 8a, stk. 3, i rammedirektiv 2002/21/EF, som ændret ved direktiv 2009/140/EF, opfordres Kommissionen til at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om oprettelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram ("programmet"), som under videst mulig hensyntagen til udtalelsen fra frekvenspolitikgruppen opstiller politiske retningslinjer og mål for den strategiske planlægning og harmonisering af frekvensanvendelsen.

Programmet bygger på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) på baggrund af betydningen af, at der er frekvenser til rådighed, og at de udnyttes effektivt i forbindelse med oprettelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation og andre EU-politikområder. Programmet fastlægger for perioden frem til 2015, hvordan frekvensanvendelsen kan bidrage til EU's målsætninger og optimere de samfundsmæssige, økonomiske og miljømæssige fordele. Det er baseret på EU's reguleringsprincipper for elektronisk kommunikation og beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen), genbekræfter principperne, som skal gælde for alle typer frekvensanvendelse, fastsætter mål for EU-initiativer og anfører de foranstaltninger, der skal iværksættes.

- **Generel baggrund**

Frekvensressourcer er en væsentlig forudsætning for det digitale samfund, hurtige trådløse tjenester, økonomisk genopretning, vækst, højkvalitetsarbejdspladser og EU's konkurrenceevne på lang sigt. Frekvenspolitikinitiativer er også nøglen til den digitale dagsorden for Europa og Europa 2020-strategien for intelligent og bæredygtig vækst for alle. Programmet er udarbejdet på grundlag af input fra frekvenstopmødet, som Europa-Parlamentet og Kommissionen stod for, en offentlig høring iværksat af Kommissionen og udtalelsen fra frekvenspolitikgruppen.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

For så vidt angår elektronisk kommunikation, er frekvenspolitikken omfattet af rammedirektiv 2002/21/EF og tilladelsesdirektivet 2002/20/EF, som ændret ved direktiv 2009/140/EF, hvorved der er indført væsentlige forbedringer, når det gælder om at udnytte frekvensressourcer effektivt, fjerne manglende fleksibilitet i frekvensforvaltningen og gøre det lettere at få adgang til frekvensressourcer. Herudover giver frekvenspolitikbeslutningen allerede mulighed for at harmonisere de tekniske vilkår for anvendelsen af frekvenser, der er relevante for bestående EU-politikker, som kræver frekvenser.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Brugen af frekvenser får stadig større betydning for en bæredygtig udvikling, konkurrenceevnen og produktiviteten i det indre marked i forbindelse med vigtige EU-sektorpolitikker. Eftersom der kun er et begrænset antal frekvenser til rådighed, er der behov for at sikre, at frekvenser tildeles og udnyttes på en effektiv måde, under hensyntagen til EU's politiske mål for elektronisk kommunikation og bredbånd til alle samt for transport,

forskning, jordobservation, Galileo, miljøbeskyttelse og bekæmpelse af den globale opvarmning.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Berørte parter kunne fremsætte bemærkninger ved flere lejligheder.

- Det fremgik af frekvenstopmødet i marts 2010, at EU-institutionerne, medlemsstaterne og interesseparterne var klart enige om, at der er et behov for flere frekvensressourcer til applikationer med stor samfundsmæssig og økonomisk virkning. Resultaterne fra topmødet er sammenfattet i bilag 1 til konsekvensanalysen, og de relevante dokumenter findes på adressen:
  http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/radio_spectrum/rspp/index_en.htm.

- Kommissionen gennemførte fra den 4. marts til den 9. april 2010 en offentlig høring og opfordrede til at indsende bidrag som led i forberedelsen af frekvenspolitikprogrammet. Der blev modtaget 101 bidrag, som er sammenfattet i bilag 2 til konsekvensanalysen, og de kan findes på adressen:
  http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/radio_spectrum/rspp/rspp_pc_rep/index_en.htm.)

- Frekvenspolitikgruppen, som er den højtstående gruppe, der rådgiver Kommissionen om frekvenspolitik, vedtog sin formelle udtalelse den 9. juni 2010 (bilag 3 til konsekvensanalysen).
  Jf. http://rspg.groups.eu.int/_documents/documents/opinions/rspg10_330_rspp_opinion.pdf.
  Kommissionen har taget det videst mulige hensyn til denne udtalelse ved færdiggørelsen af sit forslagsudkast.

- Inden færdiggørelsen blev udkastet til frekvenspolitikgruppens udtalelse sendt ud i en separat høring – de modtagne bidrag findes på adressen:
  http://rspg.ec.europa.eu/consultations/responses_rspp2010/index_en.htm..

- **Indsamling og anvendelse af ekspertbistand**

Relevante videnskabs-/ekspertområder

Ud over frekvenspolitikgruppens udtalelse og det store antal indsendte bidrag i forbindelse med den offentlige høring og topmødet er følgende undersøgelser også relevante:

– "Exploiting the digital dividend – a European approach" (Analysys Mason, DotEcon and Hogan & Hartson) 2009.

– "Optimising the Public Sector's Use of Radio Spectrum in the EU" (WIK-Consult) 2008.

– Radio interference in the European Community (Eurostrategies and LS telcom), 2008.

– "Preparing the next steps in regulation of electronic communications — a contribution to the review of the electronic communications regulatory framework" (Hogan & Hartson, Analysys), 2006.

Midler til at gøre eksperternes råd offentligt tilgængelige

Ovennævnte undersøgelser findes på Kommissionens websted henholdsvis på adresserne: http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/radio_spectrum/documents/studies/index_en.htm
og
http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/info_centre/documentation/studies_ext_consult/index_en.htm#2006.

- **Konsekvensanalyse**

Da programmet er et strategisk program på højt niveau, peges der i konsekvensanalysen på valgmuligheder, og det vurderes, hvorvidt en EU-indsats ville give en merværdi i forhold til nationale eller regionale foranstaltninger. I konsekvensanalysen udpeges den nødvendige strategiske retning for frekvenspolitikken på EU-niveau. I konsekvensanalysen fremhæves behovet for en global EU-tilgang til frekvenspolitikken, idet frekvensressourcer påvirker en række sektorer med forskellige grader af EU-kompetence. Udtalelsen fra Udvalget for Konsekvensanalyse om konsekvensanalysen blev udsendt den 2. juli 2010.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Det foreslåede program opstiller politiske retningslinjer og mål for den strategiske planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvensressourcerne med sigte på at gennemføre det indre marked. Programmet støtter Europa 2020-strategien og den digitale dagsorden for Europa og fremmer andre EU-politikker, hvori der indgår frekvensressourcer. Det vil sikre, at principperne anvendes, og fastlægge politiske retningslinjer for alle aspekter af frekvenspolitik, som har en EU-dimension. Programmet opstiller konkrete, prioriterede initiativer vedrørende forbedret samordning, fleksibilitet og rådighed over frekvenser til trådløs bredbåndskommunikation og andre specifikke EU-politikker. Det kræver også, at der laves en oversigt over nuværende anvendelser og frekvensressourcer, som gradvis frigøres/opdyrkes; det peger på forbedringer, som bedre beskytter EU's interesser i internationale forhandlinger, og som kan hjælpe medlemsstaterne i bilaterale forhandlinger, foruden at det opfordrer til et forbedret samarbejde mellem tekniske organer og opfordrer Kommissionen til at aflægge beretning senest i 2015.

- **Retsgrundlag**

Artikel 114 i TEUF

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget går ud på at ændre eksisterende rammelovgivning på EU-niveau og vedrører dermed et område, hvor Unionen allerede har udøvet sin kompetence. Det er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det sigter mod et mindstemål af harmonisering og overlader det til medlemsstaterne eller de nationale tilsynsmyndigheder at fastlægge gennemførelsesforanstaltninger. De foreslåede ændringer er ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om en bedre regulering af sektoren De er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Valg af instrument**

Der er tale om en retsakt, idet artikel 8a, stk. 3, i rammedirektivet opfordrer til at forelægge et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet. En ikkebindende foranstaltning som f.eks. en henstilling fra Europa-Parlamentet og Rådet ville hverken gøre EU-samordning obligatorisk eller pålægge medlemsstaterne at handle. Europa-Parlamentet og Rådet har tidligere vedtaget beslutning nr. 128/1999/EF, 626/2008/EF og 676/2002/EF for at pålægge lignende forpligtelser og foranstaltninger.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Den Europæiske Unions budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling og begrænsning af de administrative omkostninger**

Forslaget tager sigte på at mindske den administrative byrde ved at øge fleksibiliteten i frekvensanvendelsen og lette de administrative procedurer i forbindelse med frekvensanvendelsen. Det indgår både i Kommissionens rullende program for ajourføring og forenkling af EU-retten og i Kommissionens arbejdsprogram under referencenummer 2010/INFSO/002.

- **Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul**

Denne afgørelse opretter et program, som skal gennemføres frem til 2015, og Kommissionen pålægges at gennemgå forløbet, inden det næste program udarbejdes.

- **Underretning fra medlemsstaterne**

Medlemsstaterne aflægger beretning til Kommissionen om gennemførelsen af deres forpligtelser.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt er EØS-relevant.

- **Detaljeret gennemgang af forslaget**

Artikel 1 Genstand og anvendelsesområde

Denne artikel anfører programmet generelle mål og dets anvendelsesområde.

Artikel 2 Anvendelse af generelle reguleringsprincipper

Denne artikel har til formål at sikre en konsekvent anvendelse af generelle reguleringsprincipper i medlemsstaterne, herunder bl.a. i forbindelse med: effektiv udnyttelse og forvaltning af frekvensressourcer, fremme af teknologi- og tjenesteneutralitet, anvendelse af den mindst ressourcekrævende tilladelsesordning og sikring af det indre markeds funktion og konkurrence.

Artikel 3 Politiske mål

De politiske mål, som skal nås af medlemsstaterne og Kommissionen omfatter bl.a. at sikre, at der er tilstrækkelige frekvensressourcer til rådighed; fleksibilitet til bedst mulig udnyttelse af frekvensressourcer; at udnytte frekvenserne mere effektivt ved hjælp af generelle godkendelser og fleksibel anvendelse af frekvenser; at undgå konkurrenceforvridning; at undgå skadelig interferens og forstyrrelser; at harmonisere de tekniske vilkår og at sikre beskyttelse af folkesundheden.

Artikel 4 Øget effektivitet og fleksibilitet

Denne artikel fastsætter politiske retningslinjer, der skal omsættes til foranstaltninger af medlemsstaterne og Kommissionen, herunder for at øge fleksibiliteten i tilladelsesordninger for frekvenser, for at fastlægge de tekniske vilkår for bredbåndstjenester; for at udbrede kollektiv anvendelse af frekvenser; for at udvikle standarder og for at bevare og fremme en effektiv konkurrence og det indre markeds funktion.

Artikel 5 Konkurrence

Denne artikel tager sigte på at fremme konkurrencen ved at anføre en række foranstaltninger, som medlemsstaterne kan anvende mod eventuelle skævvridninger som følge af fleksibilitet, handel med eller hamstring af frekvenser eller anden akkumulering af frekvensanvendelsesrettigheder.

Artikel 6 Frekvenser til trådløs bredbåndskommunikation

Der skal træffes følgende foranstaltninger: omsætning af specifikke mål for trådløst bredbånd og for at sikre, at der er frekvenser til rådighed til dette formål; bemyndigelse til at frigøre 800 MHz-båndet ("digital dividend") senest 2013; sikring af dækningen af landdistrikter og adgang for ugunstigt stillede borgere; tilladelse til handel med visse frekvensbånd og sikring af frekvenser til satellitdækning overalt.

Artikel 7 Frekvensressourcer til specifikke EU-politikker

Kommissionen og medlemsstaterne skal samarbejde for at imødekomme frekvensbehovene til det indre marked i forbindelse med en række EU-politikker, herunder på områderne rumfart, miljøbeskyttelse, offentlig sikkerhed og beskyttelse, civilbeskyttelse og katastrofehjælp samt forskning og videnskabelige aktiviteter.

Artikel 8 Oversigt – nuværende anvendelser og kommende frekvensbehov

Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne udarbejde en oversigt over nuværende frekvensanvendelser og eventuelle kommende frekvensbehov.

Artikel 9 Internationale forhandlinger

Denne artikel beskriver tiltag, som giver EU en mere markant profil i internationale forhandlinger og varetager EU's interesser. EU vil desuden tilbyde medlemsstaterne at bistå dem i deres forhandlinger med tredjelande, hvor det handler om gennemførelsen af EU-forpligtelser. Ved den verdensomspændende radiokonference i 2012 bør EU søge at fremme resultater, som bl.a. gør det muligt at anvende 800 MHz-båndet og 3,4-3,8 GHz-båndet fuldt ud til bredbånd i EU; som sikrer, at der er tilstrækkeligt med egnede beskyttede frekvenser til rådighed til EU's sektorpolitikker som f.eks. den europæiske rumpolitik og det fælles europæiske luftrum; og som sikrer, at ændringer i ITU's radioreglementer understøtter og komplementerer de relevante principper, der gælder for EU-retten.

Artikel 10 Samarbejde mellem forskellige organer

Kommissionen og medlemsstaterne skal samarbejde om at forbedre de nuværende institutionelle rammer og fremme samordningen af frekvensressourceforvaltningen og forbedre samarbejdet mellem standardiseringsorganerne, CEPT og Det Fælles Forskningscenter, så der bliver en tættere forbindelse mellem frekvensressourceforvaltning og standardisering.

Artikel 11 Høringer

Kommissionen og medlemsstaterne skal høre offentligheden efter behov.

Artikel 12 Rapportering

Kommissionen aflægger beretning til Europa-Parlamentet og Rådet senest 2015.

Artikel 13, 14 og 15: Gennemførelse, anmeldelse, ikrafttræden, adressater

Disse artikler pålægger medlemsstaterne at gennemføre afgørelsen frem til 2015, hvis ikke andet er anført i de foregående artikler, og at underrette Kommissionen herom. Herudover er der også nogle standardbestemmelser.

2010/0252 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om indførelse af et radiofrekvenspolitikprogram

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsforslag til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 8a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)[3] bestemmer, at Kommissionen kan forelægge lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om indførelse af flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer, som skal opstille politiske retningslinjer og mål for den strategiske planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvenser i overensstemmelse med de direktiver, der gælder for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. De politiske retningslinjer og målene bør omhandle adgangen til og den effektive udnyttelse af frekvensressourcer, som der er brug for til det indre markeds oprettelse og funktion. Denne afgørelse berører ikke eksisterende EU-lovgivning, herunder navnlig direktiv 1999/5/EF, 2002/20/EF og 2002/21/EF og beslutning nr. 676/2002/EF. Denne afgørelses anvendelse berører heller ikke foranstaltninger, der i henhold til EU-lovgivning træffes på nationalt niveau, navnlig i forbindelse med regulering af indhold og audiovisuel politik, eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres frekvensressourcer ud fra hensynet til den offentlige orden, civilbeskyttelse eller forsvar.

(2) Frekvenser er en nøgleressource for væsentlige sektorer og tjenester som f.eks. kommunikation via mobil, trådløst bredbånd og satellit, radio- og tv-transmission,

---

1 EUT C […] af […], s. […].
2 EUT C […] af […], s. […].
3 EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

transport og radiolokalisering og applikationer som f.eks. alarmer, fjernbetjeninger, høreapparater, mikrofoner og medicinsk udstyr. De understøtter offentlige tjenester som sikkerheds- og beredskabstjenester, herunder civilbeskyttelse, og videnskabelige aktiviteter som meteorologi, jordobservation, radioastronomi og rumforskning. Frekvensreguleringsforanstaltninger har derfor indflydelse på en lang række områder som økonomi, sikkerhed, sundhed, almenvellets interesse, kultur, forskning, samfundsforhold, miljø og teknologi.

(3) Den strategiske planlægning og harmonisering af frekvensanvendelsen på EU-niveau bør føre til yderligere udvikling af det indre marked for trådløse elektroniske kommunikationstjenester og -udstyr samt af andre EU-politikker, som kræver frekvenser, og dermed skabe nye muligheder for innovation og bidrage til den økonomiske genopretning og den sociale integration overalt i Unionen; planlægningen skal samtidig respektere frekvensressourcers store samfundsmæssige, kulturelle og økonomiske værdi. Med sigte herpå har Unionen behov for et politisk program, som dækker det indre marked inden for alle Unionens politikområder, hvor der anvendes frekvensressourcer, f.eks. inden for elektronisk kommunikation, forskning og udvikling, transport og energi.

(4) Dette første program bør navnlig understøtte Europa 2020-strategien for intelligent og bæredygtig vækst for alle, idet trådløse tjenester har et stort potentiale for at fremme en it-baseret økonomi og for at udvikle og bistå sektorer, som er afhængige af informations- og kommunikationsteknologi, og for at overvinde den digitale kløft. Programmet er også en nøgleforanstaltning i den digitale dagsorden for Europa[4], som skal tilvejebringe hurtig bredbåndsinternetadgang i den fremtidige netbaserede videnøkonomi, og som har et ambitiøst mål for bredbåndsdækning overalt med hastigheder på mindst 30 Mbps for alle EU-borgere senest i 2020, hvorved det bliver muligt at udnytte de bæredygtige økonomiske og samfundsmæssige fordele ved et digitalt indre marked. Programmet bør også støtte og fremme andre EU-sektorpolitikker som f.eks. et bæredygtigt miljø og økonomisk og social samhørighed for alle EU-borgere. Når man ser på trådløse applikationers betydning for innovationsindsatsen, er dette program et nøgleinitiativ, som støtter EU's innovationspolitik.

(5) Det første program bør opstille retningsvisende principper og mål frem til 2015 for medlemsstaterne og EU-institutionerne og beskrive specifikke gennemførelsesinitiativer. Forvaltningen af frekvensressourcer er stadig i det store hele underlagt de enkelte medlemsstaters kompetence, men den bør foregå i overensstemmelse med gældende EU-ret og give mulighed for foranstaltninger, som fremmer Unionens politikker.

(6) Programmet bør også tage hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen)[5] og den tekniske ekspertise fra CEPT (Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer), således at EU-politikker, som kræver frekvensressourcer, og som er aftalt mellem Europa-Parlamentet og Rådet, kan gennemføres ved hjælp af tekniske gennemførelsesbestemmelser, idet det

[4] KOM(2010) 245 af 19.5.2010.
[5] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

bemærkes, at sådanne foranstaltninger kan iværksættes, når det er nødvendigt for at gennemføre allerede eksisterende EU-politikker.

(7) Hvis frekvensressourcerne skal udnyttes optimalt, kræver det eventuelt innovative løsninger for tilladelser, f.eks. i form af kollektiv udnyttelse af frekvenser, generelle tilladelser eller infrastrukturdeling. Anvendelsen af sådanne principper i EU kan fremmes ved at fastlægge visse fælles eller konvergerende vilkår for frekvensanvendelse. Generelle tilladelser, som er den mindst ressourcekrævende tilladelsesordning, er særlig interessante, hvor der ikke er risiko for, at interferens hindrer udviklingen af andre tjenester.

(8) Handel med rettigheder til frekvenser i kombination med fleksible brugsvilkår burde fremme den økonomiske vækst væsentligt. Derfor bør frekvensbånd, for hvilke EU-lovgivningen allerede har indført en fleksibel udnyttelse, umiddelbart kunne handles i overensstemmelse med rammedirektivet. Herudover ville fælles principper for formatet og indholdet af sådanne omsættelige rettigheder og fælles foranstaltninger til at forhindre akkumulering af frekvenser, som kan føre til markedsdominans, samt situationer, hvor indkøbte frekvenser ikke udnyttes, lette medlemsstaternes samordnede indførelse af foranstaltningerne og lette køb af denne type rettigheder overalt i Unionen.

(9) Som det blev fremhævet i den digitale dagsorden for Europa, er trådløst bredbånd en vigtig faktor, når det gælder om at fremme konkurrence, forbrugernes valgmuligheder og adgangen i landdistrikter og andre områder, hvor udbredelsen af trådbaseret bredbånd er vanskelig eller ikke økonomisk rentabel. Forvaltningen af frekvensressourcerne kan dog påvirke konkurrencen ved at ændre rolle- og magtfordelingen blandt markedsdeltagerne, f.eks. hvis eksisterende brugere får uretmæssige konkurrencefordele. En begrænsning af adgangen til frekvensressourcer, navnlig når egnede frekvenser bliver en knap ressource, kan sinke nye tjenesters eller applikationers indførelse og bremse innovation og konkurrence. Køb af nye anvendelsesrettigheder, herunder via frekvenshandel eller andre transaktioner mellem brugere, og indførelsen af nye fleksible kriterier for frekvensanvendelsen kan påvirke den bestående konkurrencesituation. Medlemsstaterne bør derfor iværksætte passende forudgående eller efterfølgende reguleringsforanstaltninger (f.eks. iværksætte ændringer af bestående rettigheder, forbyde visse opkøb af frekvensrettigheder, stille betingelser i forbindelse med hamstring af og effektiv anvendelse af frekvenser, jf. artikel 9, stk. 7, i rammedirektivet, begrænse mængden af frekvenser for hver operatør eller undgå for store akkumuleringer af frekvensressourcer) for at undgå konkurrenceforvridninger i tråd med de principper, der ligger til grund for artikel 5, stk. 6, i direktiv 2002/20/EF ("tilladelsesdirektivet) og artikel 1, stk. 2, i direktiv 87/372/EØF ("GSM-direktivet").

(10) En optimal og effektiv frekvensudnyttelse forudsætter en vedvarende overvågning af udviklingen og ajourførte gennemsigtige oplysninger om frekvensanvendelsen i hele EU. Selv om Kommissionens beslutning 2007/344/EC om ensartet fremlæggelse af oplysninger om brugen af frekvenser i Fællesskabet[6] pålægger medlemsstaterne at offentliggøre oplysninger om anvendelsesrettigheder, er der behov for en detaljeret oversigt over den nuværende frekvensanvendelse i EU og effektive revisions- og

[6] EUT L 129 af 17.5.2007, s. 67.

vurderingsmetoder for at gøre anvendelsen af frekvenser og radioudstyr mere effektiv, navnlig i frekvensområdet mellem 300 MHz og 3 GHz. Det ville bidrage til at kortlægge ineffektive teknologier og anvendelser, både i handelssektoren og i den offentlige sektor, og tildelinger, som ikke udnyttes, og delemuligheder og til at evaluere de fremtidige frekvensbehov hos forbrugerne og erhvervslivet.

(11) Harmoniserede standarder, jf. Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse[7], er en væsentlig forudsætning for en effektiv anvendelse af frekvensressourcer og bør tage hensyn til lovfæstede delevilkår. Europæiske standarder for elektrisk og elektronisk udstyr, som ikke er radiobølgeudstyr, bør også udformes, så frekvensanvendelsen ikke forstyrres. Den samlede virkning af et stadigt stigende antal og en større tæthed af trådløse apparater og applikationer sammen med de mange forskellige frekvensanvendelser stiller de nuværende tilgange over for helt nye udfordringer, når det gælder om at undgå interferens. Problemstillingerne bør undersøges og revurderes i sammenhæng med modtageregenskaber og mere avancerede mekanismer til undgåelse af interferens.

(12) I tråd med målene for Kommissionens flagskibsinitiativ "En digital dagsorden for Europa" kan trådløst bredbånd bidrage væsentligt til den økonomiske genopretning og vækst, hvis der stilles tilstrækkelige frekvensressourcer til rådighed, hvis anvendelsesrettigheder hurtigt tildeles, og hvis det er tilladt at handle med frekvenser for at tilpasse sig markedsudviklingen. Ifølge den digitale dagsorden skal alle EU-borgere have adgang til bredbånd med en hastighed på mindst 30 Mbps i 2020. Frekvensressourcer, som allerede er udpeget, bør derfor senest i 2012 godkendes til landbaseret kommunikation for at sikre let adgang til trådløst bredbånd for alle, herunder navnlig i frekvensbånd, som er udpeget ved Kommissionens beslutning 2008/477/EF, 2008/411/EF og 2009/766/EF. Satellitbaseret bredbåndsadgang kunne være en hurtig og gennemførlig løsning til en rimelig pris som supplement til de landbaserede bredbåndstjenester og for at sikre dækningen i Unionens yderområder.

(13) 800 MHz-båndet er optimalt til dækning af store områder med trådløse bredbåndstjenester. Med udgangspunkt i harmoniseringen af de tekniske vilkår i medfør af afgørelse 2010/267/EU og Kommissionens henstilling af 28. oktober 2009, som opfordrer til at standse analog radio/tv-transmission den 1. januar 2012, og på baggrund af den hurtige udvikling af de nationale lovgivninger kunne dette frekvensbånd i princippet stilles til rådighed for elektronisk kommunikation i Unionen senest i 2013. På længere sigt kunne der afhængigt af de vundne erfaringer og manglende frekvenser i andre bånd, som er tilstrækkelige til at opnå dækning, eventuelt også stilles yderligere frekvenser til rådighed i området under 790 MHz. Med tanke på, at 800 MHz-båndet kan bruges til transmission over store områder, bør der knyttes dækningsforpligtelser til rettighederne.

(14) Da en fælles tilgang og stordriftsfordele er nøglefaktorer for udviklingen af bredbåndskommunikation i hele Unionen, og for at undgå konkurrenceforvridning og markedsopsplitning blandt medlemsstaterne, kunne visse tilladelses- og procedurevilkår fastlægges af medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab. Disse vilkår kunne omfatte dækningsforpligtelser, frekvensblokstørrelser, tidsrammen for

[7] EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

tildeling af rettigheder, adgang til udbydere af virtuelle mobilnet (MVNO) og anvendelsesrettighedernes varighed. På baggrund af frekvenshandelens betydning for at forbedre den effektive anvendelse af frekvensressourcer og for at udvikle det indre marked for trådløse udstyr og tjenester bør disse vilkår gælde for frekvensbånd, som er allokeret til trådløs kommunikation, og for hvilke anvendelsesrettigheder kan overdrages eller leases.

(15) Der kan være behov for yderligere frekvensressourcer til andre sektorer som f.eks. transport (sikkerheds-, informations- og forvaltningssystemer), F&U, civilbeskyttelse og katastrofehjælp, e-sundhed og e-integration. Det vil støtte innovationsindsatsen, hvis synergierne mellem frekvenspolitikken og F&U-aktiviteter optimeres, og hvis der foretages undersøgelser af interferensrisici mellem forskellige frekvensanvendere. Kommissionens Fælles Forskningscenter (JRC) bør medvirke ved udviklingen af de tekniske aspekter af frekvenslovgivningen, især ved at stille prøvefaciliteter til rådighed til afprøvning af interferensmodeller med relevans for EU-lovgivningen. Herudover er der forskningsresultater under det syvende rammeprogram, som kræver en undersøgelse af frekvensbehovene til projekter med stort økonomisk potentiale eller stort investeringspotentiale, navnlig for smv, f.eks. kognitiv radio eller e-sundhed. Der bør også sikres en tilstrækkelig beskyttelse mod skadelig interferens for at støtte F&U- og forskningsaktiviteter.

(16) I Europa 2020-strategien er der fastsat miljømål for en bæredygtig, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, f.eks. ved at forbedre ressourceeffektiviteten med 20 %. Sektoren for informations- og kommunikationsteknologi (ikt) kommer til at spille en væsentlig rolle, som det også blev fremhævet i den digitale dagsorden for Europa. De foreslåede foranstaltninger omfatter en fremskyndet EU-dækkende udbredelse af intelligente energiforvaltningssystemer ("intelligente" net og målere), som anvender kommunikationskapacitet til at mindske energiforbruget, og udviklingen af intelligente transportsystemer og intelligent trafikstyring til at nedbringe udledningen af kulstof i transportsektoren. Teknologier til en effektiv anvendelse af frekvenser kunne også medvirke til at nedbringe radioudstyrs energiforbrug og begrænse miljøpåvirkningen i landdistrikter og yderområder.

(17) Beskyttelse af folkesundheden mod elektromagnetiske felter er afgørende for borgernes velbefindende og for en sammenhængende tilgang til frekvenstilladelser i Unionen. Selv om det er omfattet af Rådets henstilling 1999/519/EF om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter, er det væsentligt at sikre en vedvarende overvågning af frekvensanvendelsers ioniserende og ikkeioniserende virkninger på sundheden, herunder de faktiske kumulative påvirkninger fra et stigende antal udstyrstypers frekvensanvendelser inden for en række frekvensbånd.

(18) Væsentlige mål i almenvellets interesse som f.eks. beskyttelse af liv forudsætter samordnede tekniske løsninger for samspillet mellem sikkerheds- og beredskabstjenester på tværs af medlemsstaterne. Der bør stilles tilstrækkelige frekvensressourcer til rådighed på en sammenhængende måde til udviklingen og den frie bevægelighed af sikkerhedstjenester og -udstyr og innovative EU-dækkende eller indbyrdes kompatible sikkerheds- og beredskabsløsninger. Undersøgelser har vist, at der i Unionen som helhed over de næste 5 til 10 år er behov for yderligere harmoniserede frekvenser under 1 GHz til levering af mobile bredbåndstjenester med henblik på civilbeskyttelse og katastrofehjælp.

(19) Frekvensregulering har en betydelig grænseoverskridende og international dimension på grund af radiobølgers spredningsmønster, på grund af frekvensafhængige tjenestemarkeders internationale karakteristika og på grund af behovet for at undgå skadelig interferens landene imellem. Desuden indebærer henvisningerne til internationale aftaler i direktiv 2002/21/EF og 2002/20/EF, som ændret[8], at medlemsstaterne ikke må påtage sig internationale forpligtelser, der forhindrer eller begrænser deres opfyldelse af EU-forpligtelser. Medlemsstaterne bør – i overensstemmelse med retspraksis – træffe alle nødvendige foranstaltninger for at muliggøre en passende repræsentation af Unionen i internationale organer, der er ansvarlige for frekvenssamordning, når der er tale om spørgsmål, der hører under Unionens kompetence. I de tilfælde, hvor EU-politikker eller –kompetencer berøres, bør Unionen være den politiske drivkraft bag forberedelsen af forhandlinger og spille en rolle i de multilaterale forhandlinger, herunder også i Den Internationale Telekommunikationsunion, der afspejler dens ansvar for frekvensspørgsmål under EU-lovgivningen.

(20) Med sigte på en videreudvikling fra den nuværende praksis og med udgangspunkt i de principper, der er fastlagt i Rådets konklusioner af 3. februar 1992 om den fremgangsmåde, som skal følges ved World Administrative Radio Conference 1992, og i de tilfælde, hvor verdensomspændende radiokonferencer (WRC) og andre multilaterale forhandlinger tager spørgsmål op, som har en væsentlig EU-dimension, bør Unionen kunne fastlægge nye procedurer for at forsvare sine interesser i multilaterale forhandlinger ud over det langsigtede mål om at blive medlem af Den Internationale Telekommunikationsunion på lige fod med medlemsstaterne. Med dette mål for øje kan Kommissionen under hensyntagen til udtalelsen fra frekvenspolitikgruppen også foreslå fælles politiske mål for Europa-Parlamentet og Rådet, jf. direktiv 2002/21/EF.

(21) WRC 2012 omfatter specifikke temaer, som er af interesse for Unionen, herunder bl.a. frekvenser, som frigøres (digital dividende), videnskabelige og meteorologiske tjenester, bæredygtig udvikling og klimaforandringer, satellitbaseret kommunikation og anvendelsen af frekvenser til Galileo (oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 876/2002[9] om oprettelse af fællesforetagendet Galileo og Rådets forordning (EF) nr. 1321/2004[10] om forvaltningsstrukturerne for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation) og det europæiske program for global miljø- og sikkerhedsovervågning[11] med henblik på en bedre udnyttelse af jordobservationsdata.

(22) Medlemsstaterne har måske også behov for støtte i forbindelse med frekvenssamordning i bilaterale forhandlinger med nabolande, som ikke er EU-medlemmer, herunder tiltrædelseslande eller kandidatlande, så de kan opfylde deres EU-forpligtelser i forbindelse med frekvenssamordning. Det burde bidrage til at undgå skadelig interferens og forbedre den effektive udnyttelse af frekvensressourcer og frekvensanvendelseskonvergensen ud over EU's grænser. Der er især behov for en hurtig indsats med hensyn til 800 MHz-båndet og 3,4-3,8 GHz-båndet i forbindelse med overgangen til mobile bredbåndsteknologier og den nødvendige harmonisering af frekvenser i forbindelse med moderniseringen af lufttrafikstyringen.

---

8 EUT L 337 af 18.12.2009, s. 37.
9 EFT L 138 af 28.5.2002, s. 1.
10 EUT L 246 af 20.7.2004, s. 1.
11 KOM(2009) 589.

(23) Hvis programmets mål skal nås, er det vigtigt at udvikle passende institutionelle rammer for samordningen af frekvensforvaltningen og -reguleringen på EU-niveau, samtidig med at der fuldt ud tages hensyn til de nationale forvaltningers kompetencer og ekspertise. Dette kan også medvirke til, at frekvenssamordning medlemsstaterne imellem ses i sammenhæng med det indre markeds funktion. En anden væsentlig ting er samarbejde og samordning mellem standardiseringsorganer, forskningsinstitutioner og CEPT.

(24) Kommissionen bør aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om de resultater, der opnås i forbindelse med denne afgørelse, samt om planlagte fremtidige tiltag.

(25) Ved udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen taget videst muligt hensyn til Frekvenspolitikgruppens udtalelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1
Formål

Ved denne afgørelse indføres et radiofrekvenspolitikprogram, som tager sigte på strategisk planlægning og harmonisering af frekvensanvendelsen for at sikre det indre markeds funktion.

Artikel 2
Anvendelse af generelle reguleringsprincipper

Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med Kommissionen på en gennemsigtig måde for at sikre en konsekvent anvendelse af følgende generelle reguleringsprincipper i hele Unionen:

a) fremme af en effektiv udnyttelse af frekvensressourcer med sigte på at imødekomme den stigende efterspørgsel efter frekvenser på en optimal måde

b) teknologi- og tjenesteneutralitet ved anvendelsen af frekvenser til elektroniske kommunikationsnet og –tjenester, jf. artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), og i videst muligt omfang for andre sektorer og applikationer, således at der navnlig via øget fleksibilitet opnås en mere effektiv frekvensudnyttelse og innovationen fremmes

c) brug af den mindst ressourcekrævende tilladelsesordning på en sådan måde, at der opnås størst mulig fleksibilitet og effektivitet i frekvensanvendelsen

d) sikring af det indre markeds funktion, navnlig ved at sikre reel konkurrence.

Artikel 3
Politiske mål

For at fokusere på dette første programs prioriteter samarbejder medlemsstaterne og Kommissionen om at understøtte og nå følgende politiske mål:

a) rettidigt at stille tilstrækkelige egnede frekvensressourcer til rådighed til støtte for gennemførelsen af Unionens politiske mål

b) at sørge for størst mulig fleksibilitet i frekvensanvendelsen, at fremme innovation og investeringer ved at overholde principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet, at åbne frekvensbånd for nye tjenester og at give mulighed for handel med frekvensrettigheder

c) at gøre frekvensanvendelsen mere effektiv ved at høste fordelene ved generelle tilladelser og at øge brugen af denne type tilladelser

d) at bibeholde og udvikle reel konkurrence, herunder navnlig inden for elektroniske kommunikationstjenester, ved på forhånd at forhindre eller efterfølgende at rette op på visse økonomiske operatørers akkumulering af for store frekvensressourcer, som skader konkurrencen væsentligt

e) at mindske opsplitningen af det indre marked ved hjælp af en forbedret samordning og harmonisering af de tekniske vilkår for anvendelse af og adgang til frekvensressourcer alt efter, hvad der er relevant, herunder ved at udvikle transnationale tjenester og ved at udnytte synergieffekter og stordriftsfordele på EU-niveau

f) at undgå skadelig interferens eller forstyrrelser fra andet radiobølge- eller ikkeradiobølgeudstyr ved at lette udviklingen af standarder, der giver mulighed for fleksibel anvendelse og effektiv udnyttelse af frekvensressourcer, og at øge modtageres modstandsdygtighed over for interferens, under hensyntagen til navnlig den kumulerede virkning af det stigende antal og den øgede tæthed af radiobølgeudstyr og -applikationer

g) fuldt ud at tage hensyn til forskningsresultater certificeret af relevante internationale organisationer vedrørende de potentielle sundhedsskadelige virkninger af befolkningens eksponering for emissioner fra elektromagnetiske felter, når der fastlægges tekniske vilkår for allokeringen af frekvenser.

Artikel 4
Øget effektivitet og fleksibilitet

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 1. januar 2013 passende tilladelses- og allokeringsforanstaltninger med henblik på udviklingen af bredbåndstjenester, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)[12], det vil f.eks. sige, at berørte operatører, hvor det er muligt og på grundlag af høringer i overensstemmelse med artikel 11, gives direkte eller indirekte adgang til sammenhængende frekvensblokke på mindst 10 MHz.

2. Medlemsstaterne fremmer i samarbejde med Kommissionen både kollektiv og delt anvendelse af frekvenser.

[12] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om at udvikle og harmonisere standarderne for radioudstyr og telekommunikationsterminaler og for elektrisk og elektronisk udstyr og net; om nødvendigt sker det på grundlag af standardiseringsmandater, som Kommissionen udsteder til de relevante standardiseringsorganer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at udvælgelsesvilkår og -procedurer fremmer investeringer og en effektiv udnyttelse af frekvensressourcer.

5. For at undgå en eventuel opsplitning af det indre marked på grund af forskellige udvælgelsesprocedurer og –vilkår for harmoniserede frekvensbånd, der er allokeret til elektroniske kommunikationstjenester og kan omsættes i alle medlemsstater, jf. artikel 9b i direktiv 2002/21/EF, udarbejder Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne retningslinjer for tilladelsesvilkår og –procedurer for sådanne bånd, herunder navnlig vedrørende infrastrukturdeling og dækningskrav.

6. Hvor det er nødvendigt for at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensrettigheder og for at undgå hamstring af frekvenser, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger, herunder i form af økonomiske sanktioner eller tilbagekaldelse af rettigheder, for at modvirke dette.

Artikel 5
Konkurrence

1. Medlemsstaterne sørger for at bibeholde og fremme reel konkurrence og undgå konkurrencefordrejninger i det indre marked eller væsentlige dele af det.

2. For at kunne opfylde forpligtelserne i stk. 1 fuldt ud og navnlig for at sikre, at konkurrencen ikke fordrejes af nogen akkumulering, overdragelse eller ændring af anvendelsesrettigheder til frekvenser, kan medlemsstaterne bl.a. vedtage følgende foranstaltninger, uden at dette berører anvendelsen af de gældende konkurrenceregler:

   a) medlemsstaterne kan fastsætte en øvre grænse for mængden af frekvenser, for hvilke der kan tildeles anvendelsesrettigheder til en enkelt økonomisk operatør, eller de kan knytte betingelser til anvendelsesrettighederne, f.eks. at der skal gives adgang på engrosniveau i visse frekvensbånd eller grupper af frekvensbånd med lignende egenskaber, f.eks. frekvensbåndene under 1 GHz, som er allokeret til elektroniske kommunikationstjenester

   b) medlemsstaterne kan afvise at tildele nye anvendelsesrettigheder, afvise at tillade nye frekvensanvendelser i bestemte frekvensbånd eller knytte betingelser til en ny tildeling af anvendelsesrettigheder eller til tilladelser til nye anvendelser af frekvenser, hvis der er fare for en akkumulering af frekvensressourcer hos visse økonomiske operatører, som sandsynligvis vil skade konkurrencen væsentligt

   c) medlemsstaterne kan forbyde eller knytte betingelser til overdragelser af anvendelsesrettigheder til frekvenser, som ikke er underlagt fusionskontrol på nationalt niveau eller EU-niveau, hvis det er sandsynligt, at konkurrencen skades væsentligt

d) medlemsstaterne kan om nødvendigt efterfølgende ændre de bestående rettigheder i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2002/20/EF for at rette op på en akkumulering af for store frekvensressourcer hos visse økonomiske operatører, som i væsentlig grad skader konkurrencen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tilladelses- og udvælgelsesprocedurerne ikke trækker i langdrag, og at de fremmer reel konkurrence.

Artikel 6
Frekvenser til trådløs bredbåndskommunikation

1. Uden at dette berører principperne om tjeneste- og teknologineutralitet, træffer medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der er allokeret tilstrækkelige frekvensressourcer til dæknings- og kapacitetsformål i EU, således at trådløse applikationer kan yde et bidrag til at realisere målet om, at alle borgere skal have bredbåndsadgang med en hastighed på mindst 30 Mbps i 2020.

2. Medlemsstaterne godkender senest den 1. januar 2012 anvendelsen af alle frekvensressourcer, der er udpeget ved Kommissionens beslutning 2008/477/EF (2,5–2,69 GHz), 2008/411/EF (3,4–3,8 GHz) og 2009/766/EF (900/1800 MHz), på betingelser, der giver forbrugerne let adgang til trådløse bredbåndstjenester.

3. Medlemsstaterne stiller senest den 1. januar 2013 800 MHz-båndet til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i tråd med de harmoniserede tekniske vilkår, der er fastsat i medfør af beslutning nr. 676/2002/EF. I medlemsstater, hvor særlige nationale eller lokale forhold forhindrer, at frekvensbåndet kan stilles til rådighed, kan Kommissionen godkende specifikke fritagelser frem til 2015. I overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF følger Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne nøje anvendelsen af frekvenser under 1 GHz og vurderer, om det er muligt at frigøre yderligere frekvenser og stille dem til rådighed for nye applikationer.

4. Medlemsstaterne sørger i samarbejde med Kommissionen for, at der opmuntres til at udbyde adgang til bredbåndsindhold og –tjenester i 790-862 MHz-båndet (800 MHz-båndet) i tyndt befolkede områder, navnlig ved at pålægge en forpligtelse til dækning; de undersøger i denne forbindelse, hvordan det sikres, og træffer i givet fald foranstaltninger til at sikre, at frigørelse af frekvenser i 800 MHz-båndet ikke er til ulempe for PMSE-brugere (programme making and special events).

5. Kommissionen opfordres til hurtigst muligt at vedtage passende foranstaltninger i medfør af artikel 9b, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF for at sikre, at medlemsstaterne inden for Unionen tillader handel med anvendelsesrettigheder for de harmoniserede frekvensbånd 790–862 MHz ("800 MHz-båndet"), 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1710–1785 MHz, 1805–1880 MHz, 1900–1980 MHz, 2010–2025 MHz, 2110–2170 MHz, 2,5–2,69 GHz og 3,4–3,8 GHz.

6. Om nødvendigt sikrer Kommissionen, at der er yderligere frekvensbånd til rådighed til at udbyde harmoniserede satellittjenester til bredbåndsadgang, som dækker hele Unionens territorium, herunder også yderområder, med bredbåndsinternetadgang til en pris, der svarer til prisen for landbaseret adgang.

Artikel 7

Frekvensressourcer til specifikke EU-politikker

1. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at der er tilgængelige frekvenser, og beskytter frekvenser, som er nødvendige for at overvåge jordens atmosfære og overflade, og som giver mulighed for udvikling og udnyttelse af rumbaserede applikationer og forbedring af transportsystemer, herunder navnlig frekvenser til det globale civile navigationssatellitsystem Galileo, til programmet for global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES) og til intelligente transportsikkerheds- og transportstyringssystemer.

2. I samarbejde med medlemsstaterne gennemfører Kommissionen undersøgelser og ser på mulighederne for at udforme tilladelsesordninger, som kan bidrage til gennemførelsen af en strategi for lave kulstofemissioner via energibesparende anvendelse af frekvenser og ved at stille frekvenser til rådighed for trådløse teknologier med et energibesparelsespotentiale, herunder "intelligente" energinet og målere.

3. Om nødvendigt sikrer Kommissionen, at der er tilstrækkelige frekvensressourcer til rådighed på harmoniserede vilkår til at understøtte udviklingen af sikkerhedstjenester og den frie bevægelighed af dermed beslægtede tjenester og til udviklingen af innovative indbyrdes kompatible løsninger i forbindelse med offentlig sikkerhed og beskyttelse, civilbeskyttelse og katastrofehjælp.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen gennemgår frekvensbehovene til forskningsformål og samarbejder med forskersamfundet; de udpeger en række forsknings- og udviklingsinitiativer og innovative applikationer med en potentielt stor samfundsøkonomisk virkning og/eller stort investeringspotentiale og forbereder en tilstrækkelig stor allokering af frekvenser til sådanne applikationer på harmoniserede tekniske vilkår med den mindst mulige administrative byrde.

Artikel 8

Oversigt over og overvågning af nuværende anvendelser og kommende frekvensbehov

1. Kommissionen, som bistås af medlemsstaterne, der tilvejebringer alle relevante oplysninger om frekvensanvendelse, opretter en oversigt over den nuværende frekvensanvendelse og eventuelle kommende frekvensbehov i Unionen, navnlig i frekvensintervallet 300 MHz til 3 GHz.

2. Den i stk. 1 omhandlede oversigt skal gøre det muligt at vurdere de nuværende frekvensanvendelsers tekniske effektivitet og at identificere ineffektive teknologier og applikationer, ikkeanvendte eller ineffektivt anvendte frekvensressourcer og muligheder for frekvensdeling. I oversigten tages der hensyn til kommende frekvensbehov på grundlag af efterspørgslen fra forbrugere og operatører og til mulighederne for at imødekomme behovene.

3. Den i stk. 1 omhandlede oversigt skal redegøre for de forskellige typer frekvensanvendelser hos både private og offentlige brugere og hjælpe med at identificere frekvensbånd, der kunne tildeles eller omfordeles, så de udnyttes mere effektivt, fremmer innovationen og øger konkurrencen i det indre marked til gavn for både private og offentlige brugere, samtidig med at der tages hensyn til eventuelle

positive og negative virkninger for de nuværende brugere af de pågældende frekvensbånd.

Artikel 9
Internationale forhandlinger

1. Unionen deltager i internationale forhandlinger vedrørende frekvensspørgsmål med henblik på at forsvare sine interesser og handler i overensstemmelse med EU-lovgivningen om bl.a. principperne for Unionens interne og eksterne kompetencer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at internationale aftaler, som de er part i inden for rammerne af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), er i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning og navnlig med de relevante regler og principper i Unionens rammelovgivning om elektronisk kommunikation.

3. Medlemsstaterne sikrer, at internationale forskrifter tillader fuld udnyttelse af frekvensbånd til de formål, som de er udpeget til i henhold til EU-lovgivningen, og at der er tilstrækkeligt med egnede beskyttede frekvenser til rådighed til Unionens sektorpolitikker.

4. Unionen yder efter anmodning medlemsstaterne politisk og teknisk bistand i deres bilaterale forhandlinger med EU-nabolande, herunder kandidat- og tiltrædelseslande, med henblik på at løse problemer i forbindelse med frekvenssamordning, som forhindrer medlemsstaterne i at opfylde deres forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen om frekvenspolitik og frekvensforvaltning. Unionen støtter også tredjelandes indsats for at gennemføre frekvensforvaltning, som er kompatibel med Unionens, med sigte på at forsvare Unionens frekvenspolitiske mål.

5. I forhandlinger med tredjelande er medlemsstaterne bundet af deres forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen. Ved underskrift eller anden accept af en hvilken som helst international forpligtelse om frekvensressourcer sørger medlemsstaterne for, at deres underskrift eller enhver anden form for accept ledsages af en fælles erklæring om, at de gennemfører sådanne internationale aftaler eller forpligtelser i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til traktaterne.

Artikel 10
Samarbejde mellem forskellige organer

1. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om at forbedre de nuværende institutionelle rammer for at fremme samordning af frekvensforvaltningen på EU-niveau, herunder i spørgsmål, som direkte berører to eller flere medlemsstater, med henblik på at videreudvikle det indre marked og sikre, at Unionens frekvenspolitiske mål nås fuldt ud. De tilstræber at fremme Unionens frekvenspolitiske interesser uden for Unionen, jf. artikel 9.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at standardiseringsorganerne, CEPT og Kommissionens Fælles Forskningscenter arbejder tæt sammen i alle tekniske spørgsmål, når det er nødvendigt for at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne. Med dette mål for øje sikrer de, at der er sammenhæng mellem frekvensforvaltning og standardisering til gavn for udviklingen af det indre marked.

Artikel 11
Offentlige høringer

Når det er relevant, tilrettelægger Kommissionen offentlige høringer for at indsamle synspunkter fra alle interesseparter og fra offentligheden generelt om anvendelsen af frekvensressourcer i Unionen.

Artikel 12
Rapportering

Inden den 31. december 2015 foretager Kommissionen en undersøgelse af anvendelsen af radiofrekvenspolitikprogrammet og aflægger beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om udførte aktiviteter og vedtagne foranstaltninger i henhold til denne afgørelse.

Artikel 13
Anmeldelse

Medlemsstaterne anvender disse politiske retningslinjer og mål fra den 1. juli 2015, medmindre andet er angivet i de foregående artikler.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på at evaluere anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 14
Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den *Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*